

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

Διευθύνεται από ΣΥΝΤΑΧΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΡΙΔΗΣ Γράμματα—'Ανταποκρίσεις 'Αγ. 'Αντωνίου Ι, Λευκωσία 1η Χρονιά—13ον Φύλλο ΔΕΥΚΩΣΙΑ—ΚΥΠΡΟΥ Συνδρομές 'Εσωτερικώς: Χρονιάτικη 10λ.—'Εξάμηννη 5λ. Κυκλοφορεί κάθε Δευτέρα ΤΙΜΗ 1 ΓΡΟΣΙ

Ποσειδώνης

«Η άστική τάξη και οι δπ- πορτουισαί. πού βρίσκονται μέ- σα στό εργατικό κίνημα, συνερ- γάζονται στό έργο τής νοθείας τού Μαρξισμού. Παραλείπουν, παρακάμπτουν και παραμορφώ- νουν τήν έπαναστατική άποψη τής διδασκαλίας τού Μαρξί- μού, τήν έπαναστατική του ψυ- χή, φανερώνοντας μόνο, ότι εί- ναι, ή φαίνεται πως είναι, δυ- νατό νά γίνει δεκτό από τήν πλουτοκρατία».

N. LENIN.

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤ. ΚΟΜΜΑ ΚΥΠΡΟΥ

«Εμπρός, όλοι μαζί, για τή μαζική έγγραφη μελών στον Έθνικόν Απελευθερωτικόν Συνασπισμόν». Έτσι κα- τάλγει στο κήρι ο άρθρο του τής περασμένης Τετάρτης στο «Δημοκράτη» ο Γ.Γ. τού ΑΚΕΑ φ. Φ. Ιωάννου. Ο τίτλος του είναι: «Ο ΕΑΣ—Τό καμάρι κ' ή έλπίδα τής Κύπρου».

Σ' αυτό του τό άρθρο ο φ. Γ.Γ. τού ΑΚΕΑ τονίζει: «Ο ΕΑΣ εξασφαλίζει ενότητα σκοπών, ενότητα έργα- νων, ενότητα ήγεσίας, ενότητα θέλησης και δράσης, στο λαϊκό έθνικο—απελευθερωτικό, προοδευτικό, δημοκρατικό κίνημα τής Κύπρου».

Ο κάθε προοδευτικός προλετάριος διερωτάται: Ένό- τητα σκοπών, μά ποιων σκοπών; Ένωτητά έργων, μά τούς σκοπούς τής προλεταριακής; Ένότητα ήγε- σίας; Μά ποιās ήγεσίας; Τής ήγεσίας τού άστού Κληρίδη πού κατάδικασε σε πρόστιμο εργάτες πού κάνανε έρωνα για τούς άπεργούς τής ΚΕΟ; Ή τής ήγεσίας τού μονοπω- λιστού καλζοφού;

«Όλοι οι μαρξιστές—κι' αυτός ο Στάλιν ακόμα—έχου- νε καθορίσει τή στάση των προλεταριακών κομμάτων στις άποικιακές χώρες σχετικά με τή συνεργασία στον ά- πελευθερωτικό άγώνα με τή άστική ή μικροαστική κόμμη- τα: Ή σχετικά θέσει καθορίζει πότε και κάτω από ποιους όρους συνεργάζεται τó προλεταριακό κόμμα με κόμματα τής δεξιάς στον έθνικο—απελευθερωτικό άγώνα και λέει:

Τά κομμουνιστικά κόμματα στις ύπόδουλες άποικιακές και μισοαποικιακές χώρες συνεργάζονται με δεξιά κόμ- ματα στον έθνικο—απελευθερωτικό άγώνα τότε μόνον ό- ταν αυτά, τά δεξιά κόμματα, ακολουθούν ΕΠΑΝΑΣΤΑ- ΤΙΚΗ ταχτική σ' αυτό τον άγώνα και υπό τρεις άπαραί- τητους όρους:

- α) Τό Κομμουνιστικό κόμμα πρέπει νά είναι έπιπεφαλής τού άγώνα. Νά έχει στα δικά του χέρια τήν ήγεσία τού άγώνα και τον τελευταίο λόγο σε κάθε άπόφαση.
- β) Τό κομμουνιστικό κόμμα δέν πρέπει νά παραμερι- ζεί ή νά παραμελεί τούς ταξικούς άγώνες, τήν ά- μειλιχτη κ' άδιάκοπη ταξική πάλη, για χάρη συνεργα- σίας με τούς άστούς ή μικροαστούς στον έθνικο—α- πελευθερωτικό άγώνα.
- γ) Τό κομμουνιστικό κόμμα πρέπει νά έξηγηεί συνε- χώς στις μαζες πώς ή έθνική άπελευθέρωση για τούς άστούς και μικροαστούς είναι τó τέρμα, ο σκοπός, ενώ για τó προλεταριάτο αυτό είναι τó μέσο, είναι ένας σταθμός στον άγώνα για τήν εγκαθίδρυση τής προλεταριακής εξουσίας.

Τώρα ο φ. Γ.Γ. τού ΑΚΕΑ λέγοντας ενότητα όργά- νων, ήγεσίας κ.τ.λ. μήπως έννοεί νά δώσει τήν ήγεσία στους Κληρίδους άλλά λαϊκά μέτωπα Λεών Μπλοού—δη- λαδή νά χαλινάσει τήν εργατική τάξη τής Κύπρου και νά δώσει τά ήνία στους μικρο—μεγαλοαστούς; Έμεις οι Τροτσκιστές λέμε ότι αυτός είναι ο σκοπός τού Ε.Α.Σ. και προειδοποιούμε τήν εργατική τάξη γι' αυτόν τόν κίνδυνο.

Ο φ. Γ.Γ. τού ΑΚΕΑ λέει: «Εμπρός όλοι μαζί για τή μαζική έγγραφη μελών στον Ε.Α.Σ.» Έμεις οι Τροτ- σκιστές λέμε: ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΔΙΕΘΝΙ- ΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΚΥΠΡΟΥ.

Μόνο τó Διεθνιστικό Κομμουνιστικό Κόμμα Κύπρου, πού θα συγκεντρώσει στις γραμμές του όλα τά προχωρημέ- να προλεταριακά στοιχεία και θα τά όπλίσει με τó έπα- ναστατικό κομμουνιστικό πρόγραμμα δράσης, μόνο αυτό τό κόμμα θα δώσει τήν εργατική τάξη τής Κύπρου άπ' τής καθημερινής προδοσίας και τής ήττας και θα τήν όδη- γήσει, μαζί με τούς προλετάρους όλου τού κόσμου, στο δρόμο τής εγκαθίδρυσης τής προλεταριακής εξουσίας και τής σοσιαλιστικής κοινωνίας.

ΜΕ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΟ = ΦΑΚΟ =

ΑΠ' ΤΙΣ ΠΛΗΓΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΚΛΕΙΝΟΥΝ

Έχει περάσει τόσος καιρός άπ' τή στερνή συνεδρία τής «Διασκεπτικής», μά δέν θα ξεχάσουμε—κ' είμαστε βέβαιοι και κάθε φιλότιμος άνθρωπος—τή στάση τού Κυ- ρίου Σωκράτους Εύαγγελίδου («έξέχοντος Γραμματέως Σχο- λικής Έφορείας Έλληνικών Έκπαιδευτηρίων τής Λευκω- σίας» κ.λ.π.) μπροστά στην άπαίτηση των άλλων συνα- δέλφων, του (έχτος άπ' τόν κύριον Αραδιπιώτην) για μιάν, όπωσδήποτε, πλήριαν άύτονο- μία. Δέν ύπόγραψε, δέν έγ- κρινε καν τήν άξιωση αυτή, γιατί λέει, έχτος πού είμα- στε άνώριμοι πολιτικά, έχου- με πέρα ως πέρα ξεχάσει τι είναι πολιτική με τó νά κυ- βερνώμαστε είκοσι κάπου χρό- νια δικτατορικά... κ' είναι ά- πόλυτη ανάγκη πρῶτα νά κά- νουμε... « στρατά—στρατά... » κ' ύστερα νά τολμήσουμε νά περπατήσουμε... Αυτό, όμως, τό «στρατά—στρατά», (τό πρα- ctice) (πράχτις) νά πούμε... πο- λιτισμένα άφού είναι και άγ-

γλωσσάτος... δέν τό χρει- αζονται καθόλου μήτε οι Μαλτέζοι, ούτε οι Κεϋλαγέοι, μήτε οι Βουρναγέοι, ούτε οι μάβροι των 'νδιάν...

Έμεις ξέρουμε ότι ή αυτο- νομία δέν εξαρτάται άπ' τή βαθμολογία στην πολιτική ώ- ριμότητα πού θα μας δώσου- ν οι κυρίαρχοι μας, κ' οι σύμ- μαχοι τούς Εύαγγελίδους, άλλά από τó βαθμό τής πίε- σης πού θα μπορούσαμε νά έξασκήσουμε πάνω τους για νά άποσπάσουμε άπ' τή χέρια- τους με τó ζορι τήν ελευθε- ρίαν μας.

«ΑΛΛΑΓΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ»

Δέν είναι μονάχα τά τσίρ- κουλα και τά θέατρα πού κά- νουν ξαφνική «άλλαγή προ- γράμματος»—δταν για ένα σωρό αίτίες, βρεθούνε πρό ά- διεξόδου, δταν τά βρούνε μπαστούνια. Έτσι π.χ. πήγε στη Λάρνακα, πρί λίγες μέ- ρες, ο Γ.Γ. τής Π.Ε.Ο. με ά- ποκλειστικό σκοπό νά μιλή- σει ενάντια στο Τροτσκισμό. Μά δταν πληροφορήθηκε από τούς διάφορους «κύκλους» και παρα—κύκλους τής μαχητικό- τητας των Σκαλιωτών Τροτκι- στών, πού ήταν και θάναι πα- νέτομοι νά τόν αντιμετώπι- σουν, άντι νά μιλήσει για τούς... «προδότες, τούς χαφιέ- δες, τά μαντρόσκυλλα...» κλπ, έβγαλε όλο τό άχι του πάνω στη «Διασκεπτική».

ΠΡΟΚΑΛΟΥΜΕ ΤΟΝ Γ. Γ. ΤΗΣ Π. Ε. Ο. ΝΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙ ΤΗ ΔΙΑΛΕΞΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΤΡΟΤΣΚΙΣΤΕΣ.

ΠΡΕΠΕΙ ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΝΑ ΤΗΝ ΜΕΛΕΤΗΣΟΥΝΕ

«Αν ο «Δημοκράτης», ο «Ανεξάρτητος», τά «Εργατικά Νέα» δέν τήν δημοσιεύουνε τήν δημοσιεύει ο «Εργάτης» τούς Τροτ- σκιστές λέξη πρῶς λέξη.

Οι προλετάριοι τής Κύ- πρου, οι φτωχοί αγρότες κ' φτωχομεσαίοι, οι υπάλ- ληλοι, κ' άλλα στρώματα σύμμαχοι τού προλεταρι- άτου θα είναι περίπου 150,000. Οι εργάτες πού παρακολουθήσανε τή διά- λεξη τού Γ.Γ. τής Π.Ε.Ο. στη Λευκωσία τις προάλλ- λες ήτανε τού μάλιστα 1,500, στη Λεμεσό ως πού με 1,000 στη Λάρνακα, πόσοι; Δηλαδή ένας περι- ορισμένος αριθμός εργα- τών έχει ακούσει αυτή τή διάλεξη.

Ο Γ.Γ. τής Π.Ε.Ο. ά- σφαλώς θα συμφωνά μα- ζι μας πώς κ' ο τελευταί- ος προλετάριος, μισο- προλετάριος, φτωχομεσαί- ος τής πόλης και τού χω- ριού πρέπει άπαραίτητα όχι μόνο νά διαβάσει άλλά νά μελετήσει έπιστα- μένα, διεθοδικά, προσεχτι- κά αυτή τή διάλεξη για νά διαφωτιστεί πάνω στο ζή- τημα των Τροτσκιστών και τó ρόλο τους μέσα στο έρ- γατικό κίνημα.

Και άντι νά τή δημο- σέψη στο Δημοκράτη ή στον 'Ανεξάρτητο «άπο- φασίστηκε, λέει νά μη δη- μοσιευθεί σε κομιά έφη- μερίδα μά νά βγη σε φυλ- λάδιο» (όπως λέει πιδ κά- τω ή έπιστολή του). Ο 'Ανεξάρτητος δημοσιεύει μά σερτά από μέρες τώ- ρα τήν όμιλία τού Πλου- τή «Γιατί πήγαμε στη Δι- ασκεπτική» ο Δημοκράτης βάζει παχουάτες ρεκλάμες άρα δέν μπορεί παρά νά έχει χώρο για μιά τόσο σπουδαία διάλεξη—τόσο σπουδαία πού νά τήν θεω- ρήσει τó Γενικό Συμβού- λιο τής ΠΕΟ άξια ν' άπο- τελέσει τó μόνο και μω- ναδικό θέμα πανεργατι- κόν συνελεύσεων στη Λευ- κωσία, σιή Λεμεσό, σιή Λάρνακα κ' άλλου.

Έμεις οι Τροτσκιστές, μ' όλο πού ή διάλεξη αυ- τή έγινε με σκοπό νά μας χτυπήσει, ωστόσο ζητή- σαμε άπ' τó Γ.Γ. τής ΠΕΟ νά μας τή δώσει για νά τή δημοσιέψουμε στον «Ερ- γάτη» μ' όλο πού ο χώρος μας είναι περιορισμένος. Τήν πρώτη φορά πού τήν ζητήσαμε μας ύπεσκέθη- κε νά μας τή δώσει κ' ύ- στερα μεάνοιωσε κ' αρ- νήθηκε. Σάν άρνήθηκε τó τó ζητήσαμε και γραφτά.

Νά τó γράμμά μας:— Πρῶς τόν Γ.Γ. τής Π.Ε.Ο. Λευκωσία

Συνάδελφε, Για νά μπορούμε νά συ- ζητήσουμε πάνω στη διάλεξη σου με θέμα: «Οι Τροτσκιστές κ' ο ρόλος τους μέσα στο εργατικό κίνημα» πρέπει νά μας δοθί και μάς ή εύκαιρία

σέ Πανεργατική συνέλευση νά υπερασπίσουμε τις αντίληψεις μας σχετικά με τις κατηγορί- ες πού διατυπώθηκαν ενάντι- α μας. Όπως γίνεται σε κάθε έρ- γατική συζήτηση κάθε όμιλη- τής έχει τó δικαίωμα νά πρω- τολογήσει πρίν γίνη ή συζήτη- ση. Πήρες έσύ τήν εύκαιρία και πρωτολόγησες πρέπει με τούς δόθη και μάς (σένα άπ' τούς δικούς μας) νά πρωτολο- γήσῃ κ' ύστερα νά έπακολου- θήσει ή συζήτηση. Μόνο έτσι μπορεί νά λεχθεί ότι ή συζή- τηση έγινε τίμια και δημοκρα- τικά.

Έπίσης, ύστερα άπ' τήν άθέτηση τής ύπόσχεσής σου νά μάς δώσεις αντίγραφο τής διαλέξης σου, δέν μάς είναι δυνατό νά κάμουμε μιά έμπε- ριστατωμένη άπάντηση και έτσι νά δοθί ή εύκαιρία στο άκρατήριο νά άκούσει και τις δυό παρατάξεις πρίν βγά- λει συμπεράσμα.

Ζητούμε λοιπόν, ή νά τηρή- σεις τήν ύπόσχεσή σου και νά μάς δώσεις αντίγραφο τής δια- λέξης σου για νά δημοσιέ- ψουμε λέξη πρῶς λέξη στον «Εργάτη» ή νά τή δημοσιέψου- σε σε τήν «Δημοκράτη» ή στον 'Ανεξάρ- τητο, ή στον «Ε.Τύπο» ή στα «Εργατικά Νέα» μά σύντομα. Όχι σε φυλλάδιο πού είναι περιορισμένη ή κυκλοφορία τού.

Έτσι θα δοθί εύκαιρία και σ' έκείνους τούς εργάτες πού δέν μπορούσαν νά παρα- κολουθήσουν τή διάλεξη στη Λευκωσία, σιή Λεμεσό ή άλλου, νά καταποιοτούνε πά- νω σ' αυτό τό θέμα πού για νά συγκληθούνε άπ' τήν ΠΕΟ πανεργατικές συνέλεύσεις με μοναδικό θέμα αυτό, θα πεί πώς έχει κάποια σοβαρή ση- μασία για τó εργατικό μας κίνημα.

Αναμένουμε σύντομη ά- πάντησή σου.

Λευκωσία, 7-12-47. Συναδελφικά

Διά τήν έφημερίδα «Εργάτης» Γ. ΧΕΙΜΑΡΡΙΔΗΣ 'Υπεύθυνος.

Υ. Γ. Κάτω από τέτοιες συνθήκες και χωρίς νά μάς δοθί ή εύκαιρία νά πρωτολο- γήσουμε είναι άδικο νά συ- ζητήσουμε κ' ίσως και άσκο- πο. Είμαστε έτοιμοι νά συζη- τήσουμε άφού μάς δοθί ή εύκαιρία νά πρωτολογήσουμε.

Νά ή άπάντησή:— Λευκωσία 8 Δεκεμβρ. 1947

Γ. Χειμαρρίδην 'Υπεύθυνος «Εργάτη», Ένταύθα

Κύριε, Έπήραμε πρῶ όλίγου τό γράμμα σας τής 7-12-47 και άπάντησα:

1. Ή διάλεξη τού σ. Ζιτρί- τδη δέν σάς δόθηκε για δημο- σίευση για τούς άκόλουθους δυό λόγους, τούς όποιους έ- ηγηόσαμε στον συντάκτη σας κ. Φ. Παπαφιλιππου, άν δέν άπατώμεθα τήν περασμένη Δευτέρα 1-12-47.

(α) Γιατί, παρχώρηση τού αντίγραφου για δημοσιέυ- ση θάταν άσυμβάστη με τήν έχθρική κ' άντεργατι- κή στάση τής έφημερίδας σας άπέναντι στις Συν- τεχνίες και

(β) Γιατί, άποφασίστηκε νά μη δημοσιευτῃ σε κομιά έφημερίδα μέχρις ότου έκ- δοθί και κυκλοφορήσῃ σε φυλλάδιο.

2. Στην άπομινή συζήτηση, όχι ένας, άλλά όσοιδήποτε θέλουν από τήν ομάδα σας μπορούν νά μιλήσουν, μέσα στα χρονικά πλαίσια πού θα ισχύουν για όλους γενικά τούς όμιλητές, δηλ. 15 λεπτά. Τά περί πρωτολογίας κ.λ.π. πού αναφέροντε στην έπιστολήν σας ισχύουν δταν πρόκειται για διαλογική συζήτηση, με καθορισμένο θέμα, καθορισμέ- νους όμιλητές και όρους συ- ζήτησης. Στην προκειμένη περίπτωση δέν πρόκειται για διαλογική συζήτηση. Πρόκει- ται για διάλεξη, ύστερα από τήν όποιαν θα ύποβληθούν έ- ρωτήσεις και από όποιονδή- ποτε παρατηρήσεις και ειση- γήσεις, μέσα στο χρονικό πλαίσιο των 15 λεπτών.

3. Έπειδή ισχυρίσασε πώς δέν μπορείτε νά έτοιμάσετε έμπεριστατωμένη άπάντηση άν δέν έχετε ύπ' όψη σας τήν διάλεξη σας πληροφορούμε πώς σήμερα από τες 2.30 μ. μ. μέχρι τής 4. μ.μ. θάχουμε στην διάθεσή σας στο Γραφείο τής Π.Ε.Ο. τό αντίγραφο τής δια- λέξης για νά προετοιμάσετε όσονδήποτε έμπεριστατωμένη άπάντηση θέλετε.

Διατελούμεν, κλπ. Α. ΖΙΑΡΤΙΑΝΣ Γ.Γ. τής Π.Ε.Ο.

Όπως αντιλαμβάνεται κ' ο πιδ προκατειλημένος αναγνώστης οι λόγοι πού δίνει ο Γ.Γ. τής ΠΕΟ για τήν άρνήσή του νά μάς δώσει τή διάλεξη νά τή δημοσιέψουμε, είναι έντε- λώς έξω από τό θέμα. Κ' άν ακόμα ή στάση τής έ- φημε ίδας μας ήτανε πραγ- ματικά «έχθρική και άντερ- γατική άπέναντι στις συν- τεχνίες», πού δέν είναι, δέν μπορούμε νά καταλά- βουμε γιατί αυτό τόν έμ- ποδίζει νά μάς δώσει τή διάλεξη. Κ' ο άλλος λό- γος πού δίνει πάλι δέν είναι λόγος γιατί τι περι- ρίζει νά τή δημοσιέψουμε έμεις έστα κ' άν πρόκει- ται νά βγει σε φυλλάδιο. Και γιατί νά βγει σε φυλ- λάδιο πού θάχει περιορι- σμένη κυκλοφορία και θά κουστώσει και περισσότερο και στον αναγνώστη και στις όργανώσεις πού θα τό έκδώσουνε;

Σάν τό δημοσιέψουμε οι έφημερίδες θά τό διαβά- σουνε περισσότεροι—κυ- κλοφορεί ο «Δημοκράτης» 8,000, ο «Ανεξάρτητος» 5,000, κ' ο «Εργάτης» 2,000, και κάθε «Δημοκρά- τής» διαβάζεται από 5—10 εργάτες. Για νά βγούνε τόσα φυλλάδια θά κου- στίσει άκριβά κ' ίσως ο εργάτης για νά τό διαβά- σει θα χρειαστεί νά πλη- ρώσει και κανένα δυό σε- ληνία. Ένώ άν δημοσιευ- θεί στην Έφημερίδα θά τό διαβάσουνε όπωσδήποτε περισσότεροι και χωρίς περισσότερες έξοδα.

Γιατί λοιπόν συντροφε Γ.Γ. άποφασίστηκε νά μη δημοσιευθεί σε κομιά έ-

ΔΙΟΡΙΖΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΥΣ

ΕΝΩ ΦΩΝΑΖΟΥΜΕ ΓΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ή συγκέντρωση στις εργατικές μας συντεχνίες (30.11.47) με θέμα: Αυτό- κριβέρνηση απέδειξε, ακό- μα μιά φορά, τήν όρθό- τητα των αντίληψεων των Τροτσκιστών. Οι εργάτες έχαιρέτησαν κ' έδειξαν με πραγματική χαρά κ' ένθου- σιασμό, στο συλλαλητήριο, τή διάθεση τους για άγώνα.

Ήταν πολύ άπόδοτη, άναπάντεχη για τή μάζα, ή νέα αυτή στροφή των 'Ακελικών ήγετών τού ν' ά- κούσει δηλ. επιτέλους κ' άπ' τó στόμα τού Γ.Γ. τής (Π.Ε.Ο.), πώς παραδέχθη- σαν πιά ότι ή άδιάσειστη, ή αναπόφευκτη πραγματι- κότητα άποκλείει για τήν ώρα, τήν Ένωση, κ' ο μοναδικός σωστός άγώνας είναι ή σταθεή πορεία πρῶς τήν ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ.

Μά και πάλι—και σ' αυ- τή τή στροφή τους—δέν ξεχάσανε τó γραφειοκρα- τικό τους. Μ' όλο πού φωνάζουν έδω και τόσο καιρό για λαοκρατίες, αύ- τοκυβερνήσεις, δημοκρατί- ας, κ.λ.π. έντούτοις και τώρα δέν άκολουθήσανε, δέν τηρήσανε στο σχεδί- ασμα και στην όργάνωση τής πάλις, καμιά δημο- κρατικότητα: Οι ύποδεί- ξεις των αντιπροσώπων δέν έγιναν άπ' τό λαό, πα- ρά άπ' τό γραφείο τού 'Ακέλ, μέσω τού μικροφώ- νου. Άρκετοί, μάλιστα, άπ' τούς ύποδειχθέντες δέν ήσαν παρόντες και, οι πλείστοι άπ' αυτούς, ήτα- νε τελείως άγνωστοι στην εργατικά και τό λαό τής Λάρνακα. Ένώ στή συγ- κέντρωση ύπήρχανε άρκε- τώ γνωστοί άγωνιστές τού εργατοπολιτικού μας κινή- ματος— πού παραγκωνί- σθηκαν όπως πάντα.

Λάρνακα, 2.12.47.

ΛΑΕΡΤΗΣ

φημερίδα μέχρις ότου έκ- δοθί και κυκλοφορήσει σε φυλλάδιο; Όσον άφορά τή συζή- τηση έπιμένουμε πώς ή τυπική διαφορά μεταξύ διάλεξης και διαλογικής συζήτησης δέν έμποδίζει καθόλου νά μάς δοθί ή εύκαιρία και μάς νά πρω- τολογήσουμε πάνω στο θέ- μα νά υπερασπιστούμε, κ' ύστερα νά έπακολουθή- σει ή συζήτηση. Πάνω σ' αυτό τό σημείο θα συνεχίσουμε στο έπό- μενο φύλλο.

Στό μεταξύ σας προκα- λομε για τελευταία φο- ρά ή νά μάς δώσετε τή διάλεξη νά τή δημοσιέ- ψουμε στον «Εργάτη» ή νά τή δημοσιέψετε στον «Δημοκράτη» ή στον 'Ανε- ξάρτητο» πάλι ΛΕΞΗ πρῶς ΛΕΞΗ.

Υπεύθυνος: Γ. Χειμαρρίδης Τύποις: Χρ. Γεωργίου, Λοός.

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΟΙ ΑΙΘΙΟΙ ΔΙΑΣΤΡΕΒΑΔΕΣ

ΚΙ' ΑΛΛΗ ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΤΟ "ΣΥΝΤΡΟΦΟ" ΧΡΙΣΤΑΚΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΜΟΝΑ ΤΟΥΣ

Επ'ηρα την επιστολή σου και, μαζί μ'αυτή, πήρα και μίαν άλλη από κάποιον Κ. Νικήτα, από το Βαρώσι, πάνω στο ίδιο θέμα.

Λυπούμαστε που δεν μπορούμε να δημοσιεύσουμε τις επιστολές αυτές για τίς «Εργάτες» έχει να ασχοληθεί με τα σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζει το Κυπριακό προλεταριάτο, και όχι να γεμίζει τις στήλες του με τις κουταμάρες ενός Σταλινικού που δεν σέβεται τις διακηρύξεις του και προσπαθεί να αποφύγει τις απαντήσεις που του ζητήσαμε να δώσει. Αν ήταν ντόπιος ο κύριος Χριστάκης όφειλε να ομολογήσει πως ο Στάλιν κι' ο Ζαχαριάδης είναι προδότες, σύμφωνα με τις δικές του διακηρύξεις και αρχές. Ο' απαντήσας όμως σε μερικά σημεία της επιστολής του, και οι απαντήσεις μου αυτές ως είναι και απάντησή και στον έτερον καππαδόκη κύριον Κ. Νικήταν απ' το Βαρώσι, που άναμασά τα ίδια σά μηρικαστικό ζώο. Οι Σταλινικοί έχουν μια έφημερίδα που λέγεται «Δημοκράτης» (:) και μπορούν να δημοσιεύουν τις κουταμάρες τους σ' αυτή την έφημερίδα που, όμως φοβόμυαι αν θα φιλοξενήσει και τέτοιες σαχλαμάρες. Εμείς δημοσιεύουμε επίστολές καλόπιστες, που σκοπόν έχουν να προκαλέσουν μια κόσμια συζήτηση, κι' όχι ύβρεολόγιο χαμερπών όνταριών. Λοιπόν, Χριστάκη, τώρα στο θέμα:

«Όταν ο κομμουνιστής έπαινεϊται απ' τους άστυς κάποια προδοσία θα έχει διαπραχτεί απ' αυτό.» Σοβ' απόδειξα, όπως και στο προηγούμενο μου άρθρο, πως και ο Στάλιν και ο Ζαχαριάδης έπαινεϊθηκαν από πρωθυπουργούς ιμπεριαλιστικών κρατών, από αμυσταγείς Φασίστες, απ' τον αντίδραστικό τύπο και, γενικά απ' τους μεγαλύτερους έχθρους της εργατικής τάξης.

Τώρα θα σοδ' αποδειξω πως το 'Ακέλ—το κόμμα που 'έχει την τιμή να περιλαμβάνει στους κόλπους του «προσωπικότητες» σαν το Χριστάκη και το Νικήτα—διέπραξε κι' αυτό προδοσίες σε βάρος του Κυπριακού προλεταριάτου· βταν με τη συμμετοχή του στον πόλεμο και τη φιλοπόλεμη προπαγάντα του έστειλε πολλά απ' τα στελέχη του, κι' απ' τους άλλους εργάτες, στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο. Μέχρι τέτοιου βαθμού έφτασε η προδοσία του 'Ακέλ, ώστε να εισηγηθεί στην κυβέρνηση να κάνει καταναγκαστική στρατολογία.

Λοιπόν, Χριστάκη, το έπαθλον της προδοσίας του ήταν ο έπίσημος και δημόσιος έπαινος της κυβέρνησης, των Στρατιωτικών 'Αρχών, του Βρετανικού Τύπου και, ειδικά, της Κυπριακής 'Αστυνομίας, που σ'ας έχαιτ'ευε, τη στιγμή που δικός μας σύντροφος, απ' τη φυλακή γιατί βρέθηκε στην κατοχή του παράνο-

μο αντιπολεμικό φυλλάδιο. Έμπρός, Χριστάκη, έφαρμωσε τις άρχες σου και πές μας ποιοι είναι οι προδότες.

Παραπονείσαι στο γράμμα σου πως δεν αναγνωρίζουμε τις θυσίες των Σταλινικών. Οι θυσίες αυτές ανήκουν στο παγκόσμιο προλεταριάτο, κι' όχι μονάχα στους Σταλινικούς. Και για τις άδικες αυτές θυσίες είναι υπεύθυνη ή Σταλινική ήγεςία, που έστειλε τους εργάτες της μιας χώρας να πολεμήσουν τους εργάτες της άλλης χώρας, σ' ένα παγκόσμιο ιμπεριαλιστικό πόλεμο. Λυπούμαστε τα θύματα του Σταλινισμού, και καταδικάζουμε το Σταλινισμό σ'α συνυπεύθον με τους Καπιταλιστές για το αιματοκύλισμα του διεθνούς προλεταριάτου, για τα συμφέροντα του διεθνούς καπιταλισμού. Βέβαια έπαναλαμβάνουμε, μέσα σ'α δυστυχισμένα θύματα υπάρχουν και Σταλινικοί—θύματα της ίδιας τους της ήγεςίας. Εμείς δεν καταφερόμαστε ενάντια στους παρασυρμένους Σταλινικούς εργάτες, αλλά ενάντια στην ήγεςία, που μετατράπηκε σε μίαν άνεξέλεχτη, προνομιοϋχα, και άπολυταρχική κάστα, ένα παράσιτο στο σβέρκο του εργάτη. 'Αφ' όσον έδημιούργησε ιδιαίτερα συμφέροντα (μισθού ρε'εράνους», «λαϊκές» έπιχειρήσεις, κ.λ.π.) νοοτροπία και αισθήματα ξένα προς τη νοοτροπία και τα αισθήματα του επαναστατικού προλεταριάτου, (συμμαχία με την εκκλησίαν, κοινωνικές μεταρρυθμίσεις, συμμαχία με άστικά στοιχεία έγινε, απ' την αναπόφευχτη συνέπεια της υπεράσπισης αυτών των συμφερόντων, μιά συνειδητά άντεπαναστατική δύναμη, ένα εκμεταλλευτικό και καταπιεστικό—σε βάρος του προλεταριάτου στρώμα, που τείνει να αυξήσει και να σταθεροποιήσει τα προνόμιά του, αυξάνοντας όλοένα τα μέσα εκμετάλλευσης του εργάτη—που αναφέρουμε και πιο πάνω. «Ερανοί, αποκοπή ήμερομισθ. «συνδρομές» σε διάφορες σταλινικές «οργανώσεις», οι έφημερίδες και περιοδικά, ύποστήριξη «λαϊκών» έπιχειρήσεων», κ.τ.ρ.

Στο διάστημα του ιμπεριαλιστικού πολέμου ή μόνη όργανωση που υπέσπιζε τα συμφέροντα του εργάτη, ήταν ή Τετάρτη Διεθνής. Γι' αυτό και οι Τροτσκιστές, σε όλα τα μέρη του κόσμου, και σ' αυτή την Κύπρο ακόμα, καταδιώκονταν και ζοδ'σαν κάτω από παρανομία, ενώ οι Σταλινικοί, σε συνεργασία με τις άστικές κυβερνήσεις, χτυπούσαν τα διάφορα κινήματα γιατί ήταν... «άκαιρα»!

«Επεσε, λέγεις, Χριστάκη, ο Ζέβγος κάτω απ' τα δολοφονικά βόλια των 'Ελλήνων Φασιστών...» μά κι' ο Ζέβγος είναι θύμα της Σταλινικής ήγεςίας που παρέδωσε την 'Ελευθερία 'Ελλάδα του ΕΑΜ στον Παπανδρέου και τους άλλους νεοφασίστες Έλληνες,

ΔΙΑΦΩΤΙΣΤΙΚΟ ΑΡΘΡΟ

Η ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΚΑΙ Η ΑΓΓΛΟ-ΑΜΕΡΙΚΑΝ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΡΕΥΝΑΣ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΣΙΟΝΙΣΤΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

(*Άρθρο παρμένο από την έφημερίδα «Κόλ—Χαμάτα» όργανο της Τετάρτης Διεθνούς στην Παλαιστίνη, κατά μετάφραση συνεργάτου μας.

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Η τάξη που υποστηρίζει τον Ιμπεριαλισμό.

Πράγματι μιά παράξενη σκηνή λαμβάνει χώρα: Έκείνος που ραδιουργεί, ύποκινεί και διεγείρει συμπλοκές μεταξύ των έθνών, στέλλει τους πληρωμένους πράχτορές του να γίνουν δικαστές. Η Παλαιστινιακή 'Εβραϊκή έπιτροπή που ισχυρίζεται πως άντιπροσωπεύει τα συμφέροντα των κατοίκων έρχεται να ζητήσει «δικαιοσύνη» απ' τα χέρια ενός ληστού και έγκληματία.

Η κάθε μεριά έχει τους δικούς της λόγους και τα δικά της αίτήματα.

Ο Πέν—Γκιουριόν (Πρόεδρος της 'Εβραϊκής 'Αντιπροσωπείας) ισχυρίζεται: «Εμείς έχουμε τεσσαράκονταετείς δεσμούς και συνεργασία με τη Βρετανία. Μιά συνεργασία όμως πρέπει να είναι άμοιβαία και όχι μονόπλευρη». Άλλα ή άμοιβή για τις πιστές υπηρεσίες του Σιονισμού είναι Τσιγκούνικη και έξευτελιστική.

Ταυτόχρονα ο Τζαμάλ Χουσεϊν (έξέχον μέλος της 'Αραβικής 'Ανώτατης 'Επιτροπής) ισχυρίστηκε: «Οι άραπάδες έχουν μιά μακρά παράδοση φιλίας με τη Βρετανία και την 'Αμερική και αν, άπάνω στο ζήτημα της Παλαιστίνης, δεν υπάρξει βελτίωση τότες το καθετί μπορεί να αλλάξει».

Και οι δυο τους βλέπουν στο πρόσωπο του 'Ιμπεριαλιστή ληστή τον 'υπερασπιστή της Ειρήνης». Ο

άφοδ' ύπόγραψαν, κοντά σ' άλλα τα χτεσινά, και το «Σύμφωνο της Βάρκιζας». Σοβ' ξανατονίζω: Εμείς δεν καταφερόμαστε ενάντια σ'α θύματα, αλλά ενάντια στους θύτες Σταλινικούς.

Ο Ζαχαριάδης, όμως, παρόλο που πιάστηκε αλχ' μάλωτος, όχι μονάχα δεν έπαθε τίποτα, σ'α χέρια των Γερμανών, αλλά έπέστρεψε πιο ύγιης και πιο καλοθερμένος απ' ό,τι ήταν πριν. Ξέρεις γιατί; Φρόντισε να το μάθεις διαβάζοντας το βιβλίο του ΣΤΑΛΙΝΙΚΟΥ κι' όχι Τροτσκιστικό «πρός Θεού»... Πετοπούλου, που περιέγραψε τα αίσχη των Σταλινικών στην 'Ελλάδα με τα μελάνωτερα χρώματα.

Αντίθετα, μάθε, ότι οι 'Ιταλοι Φασίστες δεν κράτησαν ούτε πέντε μέρες στη ζωή—ύστερα απ' τη σύλληψη του, τον ήγέτη του Τροτσκισμού Γ. 'Ορφανό, αλλά το σκότωσαν μαζί με δεκάδες άλλους συντρόφους του.

Και μιά στεργνή έρώτηση «σύντροφε» Χριστάκη: (Είπαι λίγο... άδιάκριτη, μά να μάς τό... συχωρήσεις...) Είσαι έμμισθος ή όχι Σταλινικός, και π'όσα παίρνεις—για να κάνεις κι' όλην αυτήν την... έκστρατείαν ενάντια στον «προαιώνιον έχθρόν»;!... Θά μάς ύποχωρώσεις...

Γ. ΟΝΙΣΙΑΚΟΣ

Τζαμάλ Χουσεϊν λέγει: Προτείνουμε χέρι φιλίας στη Βρετανία και την 'Αμερική, αλλά το χέρι μας άπώθηται. Δεν θέλουμε να πολεμήσουμε τους Βρετανούς, αλλά τους πολεμούμε ένεκα της Σιονιστικής τους πολιτικής... Ο Βάϊζμαν (Πρόεδρος του Σιονιστικού κινήματος) ζητάει μονάχα μιά απλή άλλαγή στη διοίκηση: «Θά απαιτήσουμε μιά διοίκηση που θά αποβλέπει με συμπάθεια τον τελικό σκοπό της δημιουργίας ενός 'Εβραϊκού κράτους.» Και ο Πέν—Γκιουριόν τονίζει καθαρά «Δέν ζήτησα την άποχώρηση των Βρετανικών στρατευμάτων».

Μήπως ο Πέν—Γκιουριόν νομίζει πως τα στρατεύματα διατηρούνται στην Παλαιστίνη για την υπεράσπιση των 'Εβραίων;

Ο Πέν—Γκιουριόν άπαντά: «Πιστεύω πως υπάρχουν και άλλα συμφέροντα. Και ίσως αυτά να είναι νόμιμα (:) συμφέροντα που εξαιτίας τους να κρατούνται τα Βρετανικά στρατεύματα έδω». Ποιά είναι λοιπόν αυτά τα «νόμιμα» (:) ή «άλλα» συμφέροντα που εξαιτίας τους ο Πέν—Γκιουριόν ενδιαφέ-

ρεται να κρατήσει τα Βρετανικά στρατεύματα; Αυτά τα «νόμιμα» συμφέροντα είναι τα συμφέροντα του Βρετανικού Ιμπεριαλισμού που ενδιαφέρεται, να προστατεύσει στρατηγικές βάσεις, και πετρελαιοπηγές, και να προστατεύσει τον 'Αραβικό λαό.

Παρ' όλη την επαναστατική φρασεολογία ενάντια στη Βρετανική πολιτική που χρησιμοποιήθηκε μέσα στον άναβρασμό της συζήτησης, μιά μικρή περίληψη των έπιχειρημάτων, των αντίπαλων κομμάτων, μάς δίνει κάτι που είναι κοινό και για τις δυο μερίδες.

Οι Σιονιστές παραπονούνται για τη μικρή άμοιβή που παίρνουν, σε αντίταλλαγμα για την πιστή ύπηρεσία που προσφέρανε στην Αυτοκρατορία.

Οι 'Αραπάδες φευδάρχεις παραπονούνται πως ή ύπηρεσία τους δεν αναγνωρίζεται από τους 'Αγγλους και, πως «τό προτεινόμενο χέρι φιλίας άπώθηται με φτυσιές». Και οι δυο μερίδες διακρίνουνται για αντίδραστικό έθνικισμό και οι δυο μερίδες είναι πρόθυμες να ύπηρετήσουν τον 'Ιμπεριαλισμό. Άλλά παρ' όλα αυ-

τά, υπάρχει μιά διαφορά μεταξύ των δυο μερίδων. Αυτή τη διαφορά θά ήταν δύσκολο να την προσέξουμε, έχτός εάν άφίσομε την αίθουσα των συνεδριάσεων της έπιτροπής, και περπατήσουμε μέσα στον κόσμο της πραγματικότητας. Η διαφορά είναι μεταξύ του έπιτειθεμένου και εκείνου που ύφίσταται την έπίθεση, μεταξύ του έισβολέα, και εκείνου που ύφίσταται την έισβολή. Η μαρτυρία των Σιονιστών άρχηγών ήταν πιο συγκαταβατική, πιο «έξυπνα προσαρμοσμένη στις Δυτικές μεθόδους διαδικασίας, παρά εκείνη των άντιπροσώπων της 'Αραβικής 'Ανώτατης 'Επιτροπής άλλά, πίσω από τα μελίγλυκα λόγια περί προσφοράς χεριού Ειρήνης» υπάρχει μιά διαφορετική πραγματικότητα.

Μιά μακρά παράδοση μπουκοτάζ και καταχτήσεις σε βάρος των εργατών, προγράμματα για τη μεταφορά των 'Αράβων—και όλα αυτά κάτω απ' τη Βρετανική προστασία—άποτελούν έπιθετικό Σιονιστικό πρόγραμμα, που παρουσιάστηκε από μέρος «εργατικών» αντιπροσώπων, ενώ το αντίτιμη ενάντια στη Σιονιστική έξουδυσση και δημιουργίας προγεφυρώματος άνάμεσα στις 'Αραβικές χώρες, που είχαν το πραγματικό συμφέρον των σκληρωμένων μαζών της 'Αραβικής 'Ανατολής, ύποβάλλεται μονάχα απ' τους Φευδάρχεις, αλλά κατά ένα πολύ αντίδραστικό τρόπο.

(Συνεχίζεται)

ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗΣ

ΤΟ ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ

ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΕΡΓΑΤΩΝ—ΑΓΡΟΤΩΝ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Σ' αυτά τ' άξιοθρήνητα χάλια της μίζερίας και του εκκληρισμού βρισκόταν ο αγροτικός πληθυσμός της Κύπρου, έντελως άνυπεράσπιστος, χωρίς νομοθετική πρόνοια, χωρίς καμιά κυβερνητική μέριμνα, σφαδάζοντας κάτω από τα βρωμερά νύχια της σιχαμερής κυπριακής τοκογλυφίας.

Ο πόλεμος του 1914-18, έδωσε μιά νέα τροπή στο κυπριακό αγροτικό κίνημα. Οι τιμές των αγροτικών προϊόντων άνέρχονται όλοένα. Το γεγονός αυτό—δηλ. ο ύψωμός των τιμών—γίνεται πειρασμός για τα μικροκαλλιεργητή, που ζητά, άποχτώντας περισσότερη καλλιεργήσιμη γη, να κερδίσει όλο και πιο πολλά.

Ο πονηρός τοκογλύφος από την άλλη μεριά, που είχε άποστραγγίσει και την τελευταία σταγόνα της αγροτικής ικμάδας, διαβλέπει ότι με τη νέα κατάσταση θά δημιουργηθεί νέα εύκαιρία εκμετάλλευσης του μικροχωρικού.

Ο μικροχτηματίας αγρότης, όπως είπαμε πιο πάνω, από τη δίψα περισσότερων κερδών, καταβιβάζει στον τοκογλύφο και το ζητά να τοδ πουλήσει γη. Και ο τοκογλύφος φαίνεται πολύ πρόθυμος να το βοηθήσει. Τοδ προσφέρει τη γη που τοδ ζητά, αλλά όχι με την έξευτελιστική τιμή που την πήρε αυτός από το θάμα του το μικροϊδιοκτήτη, μά σε δεκα-

πλασία και δεκαπενταπλασία ακόμα. Έξάλλου ο μικροχωρικός που ζητά ν' άποχτήσει περισσότερη γη δεν είναι σε θέση να την άγοράσει τοίς μετρητοίς. Γι' αυτό το λόγο είναι ύποχρεωμένος να ένδώσει σε όλες τις παράλογες απαιτήσεις του τοκογλύφου χτηματία. Πληρώνει λοιπόν ένα μέρος, ως προκαταβολή, από τη συμφωνημένην αξία ενός χτηματος· γίνεται ή μεταβίβαση επ' όνόματι του μικροχωρικού, αλλά αυτός μόλις τοδ μεταβιβάσει το χτήμα αυτό το ύποθεκεί στο δανειστή τοκογλύφο και, μαζί μ' αυτό, και τα άλλα του χτήματα που είχαν έλεύθερα από κάθε χρέος.

Μ' αυτό το τρόπο οι τοκογλύφοι έμποροι καθόρθωναν να δώσουν πίσω στους μικροχωρικούς σχεδόν όλη τη γη που άπόχτησαν προηγούμενα με τόσο τοκογλυφικά μέσα, που σχεδόν την έσφετερίσθησαν. Ναι, την έσφετερίσθησαν γιατί, πολλές φορές, ο μικροχωρικός που είχε δανεισθεί 50 λίρες έπληρωσε 100 λίρες, τόκους χωρίς μ' αυτό να μπορεί να ύποβιβάζει το χρέος κατά μίαν έστω λίρα, που σε πολλές φορές διπλασιάζονταν. Τέτοιες περιπτώσεις, πολλές ήρθαν στο φώς όταν έδικαζόντουσαν στα ειδικά δικαστήρια τ' αγροτικά χρέη.

Ο πόλεμος του 14—18 είχε κάποτε τελειώσει. Όλοι εκείνοι οι μικροχωρικοί που άγοράσαν γη,

με τον τρόπο που έκθέσαμε πιο πάνω, με την έλπίδα ότι στο διάστημα του πολέμου, λόγω των φαινομενικώς ύψηλων τιμών, θά κατόρθωναν να ξεπληρώσουν τις ύποχρεώσεις τους, και θά έκαναν πραγματικά δική τους τη γη που άγόρασαν με πίστωση, βλέπανε τις έλπίδες τους να έξανειμίζονται και τα όνειρα που έπλαθαν για μία καλύτερη αύριο να διαλύονται σαν ο πάγος στον ήλιο. Μετά τη λήξη του πολέμου οι τιμές όλες γενικώς άρχισαν σιγά—σιγά να παίρνουν τον κατήφορο που, μέρα με την ήμερα γινότανε πιο γοργό, και το μέτρο που φτάσανε σε τέτοιο έξευτελιστικό σημείο που να μην άντιπροσωπεύουν ούτε αυτές τις τιμές κόστους. Από 1923 και δώ έσπεδ ή γνωστή παγκόσμια οικονομική κρίση που, λόγω των μεγάλων διεθνών συναγωνισμών («Τάνπινγκ») έτα γεωργικά προϊόντα έφθασαν σε τόσο έξευτελιστικές τιμές που οι χωρικοί δεν έκάλυπταν ούτε τα έξοδα της συλλογής των. Π.χ. σε πολλές χαρουποπαραγωγικές περιοχές οι χαρουποπαραγωγοί άφιναν τα χαρουπία άμάζευτα γιατί οι τιμές που έπουλιόντανε άντιπροσωπεύανε ούτε τα έξοδα των εργατικών που έχειράζονταν για την συλλογή τους και τη μεταφορά τους στον τόπο της άγοράς. Τα προϊόντα της άμπελου, κ.τ.λ, άκολουθούν την ίδια τύχη. (Συνεχίζεται)